

Atom helia

Kvantová chemie

Lekce 7

Atom helia aneb ...

- použijeme (téměř) vše, co jsme zatím probírali „teoreticky“:
 - řešení SSR pro atom vodíku
 - variační metodu
 - poruchovou metodu
- a ukážeme se, že ani pro jednoduchý systém to nemusí být jednoduché
- poprvé se setkáme se skutečnou tváří kvantové chemie

- a to vše jen pro jeden speciální („jednoduchý“) výpočet – **energie základního stavu atomu He** (excitované stavy okrajově)

Osnova

1. Stacionární Schrödingerova rovnice
2. Hrubá aproximace: neinteragující elektrony
3. Upřesnění I: poruchová metoda
4. Upřesnění II: variační metoda
5. Excitované stavy
6. Využití

Stacionární Schrödingerova rovnice

Klasická Hamiltonova funkce

(pohyb dvou elektronů v elektrostatickém poli nekonečně těžkého jádra)

$$H(\vec{p}_1, \vec{p}_2, \vec{r}_1, \vec{r}_2) = \frac{1}{2m_e} \vec{p}_1^2 + \frac{1}{2m_e} \vec{p}_2^2 - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_1\|} - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_2\|} + \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|}$$

Hamiltonův operátor (X-representace)

$$\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_1 - \frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_2 - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r_1} - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r_2} + \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|}$$

Schrödingerova rovnice (X-representace)

$$\left[-\frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_1 - \frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_2 - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r_1} - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r_2} + \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|} \right] \Phi = E\Phi$$

Stacionární Schrödingerova rovnice

Klasická Hamiltonova funkce

(pohyb dvou elektronů v elektrostatickém poli nekonečné jádra)

$$H(\vec{p}_1, \vec{p}_2, \vec{r}_1, \vec{r}_2) = \frac{1}{2m_e} \vec{p}_1^2 + \frac{1}{2m_e} \vec{p}_2^2 - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_1\|} - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_2\|} + \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|}$$

He: $Z = 2$
(dále ale obecně)

$$\frac{e^2}{4\pi\epsilon_0} \rightarrow \tilde{e}^2$$

Hamiltonův operátor (X-representace)

$$\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_1 - \frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_2 - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r_1} - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r_2} + \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|}$$

Schrödingerova rovnice (X-representace)

$$\left[-\frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_1 - \frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_2 - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r_1} - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r_2} + \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|} \right] \Phi = E\Phi$$

Stacionární Schrödingerova rovnice

Vlnová funkce (X-reprezentace)

- $\Phi = \Phi(\vec{r}_1, \xi_1; \vec{r}_2, \xi_2) = \Phi(x_1, y_1, z_1, \xi_1; x_2, y_2, z_2, \xi_2) \rightarrow \Phi(1,2)$

Poznámky

- aproximace
 - přiblížení nekonečně těžkého jádra
 - elektrostatické přiblížení
 - Hamiltonián není závislý na spinu (komutuje se všemi operátory spinu)
 - společné vlastní vektory (stavy) \hat{H} , \hat{S}^2 (celkový spin), \hat{S}_z (projekce celkového spinu): $\Phi(1,2) = \varphi(\vec{r}_1, \vec{r}_2)\Sigma(\xi_1, \xi_2)$
- dvě identické částice (fermiony) – antisymetrická (celková) vlnová funkce: $\Phi(1,2) = -\Phi(2,1)$

Neinteragující elektrony

Hamiltonův operátor

$$\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2m_e}\Delta_1 - \frac{\hbar^2}{2m_e}\Delta_2 - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_1} - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_2} + \frac{\tilde{e}^2}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|} \rightarrow \hat{H}_0 = -\frac{\hbar^2}{2m_e}\Delta_1 - \frac{\hbar^2}{2m_e}\Delta_2 - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_1} - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_2}$$

Schrödingerova rovnice (orbitální část vlnové funkce)

$$\left(-\frac{\hbar^2}{2m_e}\Delta_1 - \frac{\hbar^2}{2m_e}\Delta_2 - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_1} - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_2}\right)\varphi(\vec{r}_1, \vec{r}_2) = E\varphi(\vec{r}_1, \vec{r}_2)$$

Řešení (separace proměnných)

- $\varphi(\vec{r}_1, \vec{r}_2) = \varphi_1(\vec{r}_1)\varphi_2(\vec{r}_2)$
- $\left(-\frac{\hbar^2}{2m_e}\Delta_I - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_I}\right)\varphi_I(\vec{r}_I) = E_I\varphi_I(\vec{r}_I) \quad [I = 1, 2]$
- $\varphi_I = \Psi_{n_I l_I m_I}, E_{n_1 n_2} = E_{n_1} + E_{n_2}$ (viz lekce 3, obrazovka 12, vodíku podobné ionty)

Základní stav

- $\varphi_{ZS}(\vec{r}_1, \vec{r}_2) = \Psi_{100}(\vec{r}_1)\Psi_{100}(\vec{r}_2), E_{ZS} = 2E_1 \underset{\text{He}}{\approx} -108,8 \text{ eV}$ (experiment: $E_{ZS} \approx -79,0 \text{ eV}$, odchylka cca -38%)

Neinteragující elektrony

Spin

- *označení:*
 - $|\uparrow\rangle = |\alpha\rangle \rightarrow \alpha(\uparrow) \equiv \alpha(1/2) = 1, \alpha(\downarrow) \equiv \alpha(-1/2) = 0$
 - $|\downarrow\rangle = |\beta\rangle \rightarrow \beta(\uparrow) \equiv \beta(1/2) = 0, \beta(\downarrow) \equiv \beta(-1/2) = 1$
- vlnová funkce základního stavu:
 - $\psi_{zS}(1,2) = \hat{A}[\Psi_{100}(1)\alpha(1)\Psi_{100}(2)\beta(2)] = \Psi_{100}(1)\Psi_{100}(2) \times \frac{1}{2}[\alpha(1)\beta(2) - \alpha(2)\beta(1)]$
a po normalizaci
 - $\psi_{zS}(1,2) = \Psi_{100}(1)\Psi_{100}(2) \times \frac{1}{\sqrt{2}}[\alpha(1)\beta(2) - \alpha(2)\beta(1)]$
- Poznámky
 - antisymetrická spinová část vlnové funkce, $S = S_z = 0$ (singletní stav)
 - symetrická orbitální část vlnové funkce
 - celková vlnová funkce je antisymetrická (!)

Upřesnění I: poruchová metoda

Problém

- problém $P(\varepsilon)$: $\hat{H} = \hat{H}_0 + \hat{H}_P, \hat{H}_P = \frac{\tilde{e}^2}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|}$
- problém P_0 : $\hat{H}_0 = -\frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_1 - \frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_2 - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_1} - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_2}$

Známé řešení SR pro P_0 (pro základní stav)

- $\psi_{ZS}(1,2) = \Psi_{100}(1)\Psi_{100}(2)\Sigma_A(1,2)$
 - $\Sigma_A(1,2) = \frac{1}{\sqrt{2}}[\alpha(1)\beta(2) - \alpha(2)\beta(1)]$
 - $\Psi_{100}(\vec{r}) = \frac{1}{\pi^{1/2}} \left(\frac{Z}{a_0}\right)^{3/2} e^{-\frac{Z}{a_0}r}$, kde $a_0 \approx 0,53 \times 10^{-10}$ m (Bohrův poloměr pro atom vodíku)

Upřesnění I: poruchová metoda

Porucha energie (1. řád)

- $\Delta E_1 = \langle \psi_{ZS} | \hat{H}_P | \psi_{ZS} \rangle = \langle \Sigma_A | \langle \Psi_{100} | \langle \Psi_{100} | \hat{H}_P | \Psi_{100} \rangle | \Psi_{100} \rangle | \Sigma_A \rangle =$
 $= \langle \Psi_{100} | \langle \Psi_{100} | \hat{H}_P | \Psi_{100} \rangle | \Psi_{100} \rangle \langle \Sigma_A | \Sigma_A \rangle = \langle \Psi_{100} | \langle \Psi_{100} | \hat{H}_P | \Psi_{100} \rangle | \Psi_{100} \rangle$
- $\Delta E_1 = \int_{\mathbb{R}^3} \int_{\mathbb{R}^3} \Psi_{100}(\vec{r}_1) \Psi_{100}(\vec{r}_2) \frac{\tilde{e}^2}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|} \Psi_{100}(\vec{r}_1) \Psi_{100}(\vec{r}_2) d\vec{r}_1 d\vec{r}_2 =$
 $= \left(\frac{\tilde{e}}{\pi}\right)^2 \left(\frac{Z}{a_0}\right)^6 \int_{\mathbb{R}^3} \int_{\mathbb{R}^3} e^{-\frac{2Z}{a_0}(r_1+r_2)} \frac{1}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|} d\vec{r}_1 d\vec{r}_2 = \dots$
- komplikované výpočty (viz Formánek, kap.7.3.2)
 $\Delta E_1 = \frac{5Z\tilde{e}^2}{8a_0} \approx \frac{5}{8}Z \cdot 27,2 \text{ eV} \approx 34,0 \text{ eV}$
 He
- $E_{ZS} \approx -108,8 + 34,0 = -74,8 \text{ eV}$ (experiment: $E_{ZS} \approx -79,0 \text{ eV}$, chyba cca +5 %)
 He

Upřesnění II: variační metoda

Testovací vlnové funkce

- vlnová funkce pro neinteragující elektrony v poli jádra o protonovém čísle Z

$$\psi_{ZS}(1,2) = \Psi_{100}(1)\Psi_{100}(2)\Sigma_A(1,2) = \frac{1}{\pi} \left(\frac{Z}{a_0}\right)^3 e^{-\frac{Z}{a_0}(r_1+r_2)} \Sigma_A(1,2)$$

- předpokládaný tvar (normované) vlnové funkce pro variační metodu

$$\psi(1,2;\eta) = \frac{1}{\pi} \eta^3 e^{-\eta(r_1+r_2)} \Sigma_A(1,2)$$

Funkcionál energie

- $$\begin{aligned} \mathcal{E}(\eta) &= \langle \psi(\eta) | \hat{H} | \psi(\eta) \rangle = \pi^{-2} \eta^6 \int_{\mathbb{R}^3} \int_{\mathbb{R}^3} e^{-\eta(r_1+r_2)} \hat{H} e^{-\eta(r_1+r_2)} d\vec{r}_1 d\vec{r}_2 = \\ &= \pi^{-2} \eta^6 \int_{\mathbb{R}^3} \int_{\mathbb{R}^3} e^{-\eta(r_1+r_2)} \left[-\frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_1 - \frac{\hbar^2}{2m_e} \Delta_2 - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_1} - \frac{Z\tilde{e}^2}{r_2} + \frac{\tilde{e}^2}{\|\vec{r}_2 - \vec{r}_1\|} \right] e^{-\eta(r_1+r_2)} d\vec{r}_1 d\vec{r}_2 = \end{aligned}$$

Upřesnění II: variační metoda

Funkcionál energie

- ... komplikované výpočty (viz Formánek, kap 7.3.2)
- $\mathcal{E}(\eta) = \tilde{e}^2 \left[a_0 \eta^2 + \left(-2Z + \frac{5}{8} \right) \eta \right]$

Minimum funkcionálu energie

- $\frac{d\mathcal{E}(\eta)}{d\eta} = 0$
 - $\eta_{\min} = \frac{Z - \frac{5}{16}}{a_0} = \frac{Z'}{a_0}$, pro He: $Z' = 1,6875$ (interpretace!)
 - $\mathcal{E}_{\min} = \tilde{e}^2 \left[a_0 \left(\frac{Z - \frac{5}{16}}{a_0} \right)^2 + \left(-2Z + \frac{5}{8} \right) \frac{Z - \frac{5}{16}}{a_0} \right] = \dots = -\frac{\tilde{e}^2}{a_0} \left(Z - \frac{5}{16} \right)^2 \underset{\text{He}}{\approx} -77,5 \text{ eV}$
(experiment: $E_{ZS} \approx -79,0 \text{ eV}$, chyba cca +1,8 %)

Excitované stavy

- vodíkové atomové orbitály: $\Psi_{100} = 1s$, $\Psi_{200} = 2s$, $\Psi_{21\{-1,0,1\}} = 2p$, ...
- **základní stav** (singlet, $S = 0, S_z = 0$)
 $\psi(1,2) = \Psi_{100}(1)\Psi_{100}(2) \times \frac{1}{\sqrt{2}} [\alpha(1)\beta(2) - \alpha(2)\beta(1)] \rightarrow 1s[\uparrow\downarrow]$
- **excitované stavy – singlet** ($S = 0, S_z = 0$)
 $\psi(1,2) = \frac{1}{\sqrt{2}} [\Psi_{100}(1)\Psi_{200}(2) + \Psi_{100}(2)\Psi_{200}(1)] \times \frac{1}{\sqrt{2}} [\alpha(1)\beta(2) - \alpha(2)\beta(1)] \rightarrow 1s[\uparrow] 2s[\downarrow]$
 $\psi(1,2) = \Psi_{200}(1)\Psi_{200}(2) \times \frac{1}{\sqrt{2}} [\alpha(1)\beta(2) - \alpha(2)\beta(1)] \rightarrow 1s[\] 2s[\uparrow\downarrow]$
...
- **excitované stavy – triplet** ($S = 1, S_z = -1, 0, +1$)
 $\psi(1,2) = \frac{1}{\sqrt{2}} [\Psi_{100}(1)\Psi_{200}(2) - \Psi_{100}(2)\Psi_{200}(1)] \times \alpha(1)\alpha(2) \rightarrow 1s[\uparrow] 2s[\uparrow] \quad (S_z = +1)$
 $\psi(1,2) = \frac{1}{\sqrt{2}} [\Psi_{100}(1)\Psi_{200}(2) - \Psi_{100}(2)\Psi_{200}(1)] \times \frac{1}{\sqrt{2}} [\alpha(1)\beta(2) + \alpha(2)\beta(1)] \rightarrow 1s[\uparrow] 2s[\downarrow] \quad (S_z = 0)$
 $\psi(1,2) = \frac{1}{\sqrt{2}} [\Psi_{100}(1)\Psi_{200}(2) - \Psi_{100}(2)\Psi_{200}(1)] \times \beta(1)\beta(2) \rightarrow 1s[\downarrow] 2s[\downarrow] \quad (S_z = -1)$
...
- možno použít s poruchovou (přímochaře) i variační metodou („základní stav“ v zadané symetrii)

Využití

- heliu podobné ionty (Li^+ , Be^{2+} atd.)
 - výše uvedené vzorce s konkrétní hodnotou Z ($Z = 3$ for Li^+ , $Z = 4$ for Be^{2+} atd.)

Konec lekce 7.